

STANOWISKO

Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

z dnia 23 sierpnia 2023 r.

w sprawie kwalifikacji usług e-learningowych

Po zakończeniu procesu implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. *zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych)* ze względu na zmianę sytuacji na rynku (dalej jako: dyrektywa) do ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r., poz. 1722, dalej jako u.r.t.), powstały wśród podmiotów świadczących zdalne usługi edukacyjne w ramach serwisów e-learningowych wątpliwości, co do kwalifikacji tych usług i zastosowania wobec nich obowiązków określonych w u.r.t. dla audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

Analiza obowiązujących przepisów oraz oferowanych usług e-learningowych, w ocenie KRRiT, pozwala stwierdzić, że tego typu usługi cechują się przeznaczaniem oferowanych audycji audiowizualnych dla ograniczonego kręgu odbiorców, wyodrębnianego za pomocą kryteriów skonkretyzowanych przez dostawcę tej usługi. **Usługi te nie polegają na publicznym udostępnianiu audycji audiowizualnych. W związku z tym, usług e-learningowych nie można kwalifikować jako audiowizualnych usług medialnych na żądanie.**

Za audiowizualną usługę medialną na żądanie w rozumieniu u.r.t. można uznać tylko tę usługę, która spełnia wszystkie przesłanki określone w art. 4 pkt 6a u.r.t., tj.:

- usługa jest świadczona w ramach prowadzonej w tym zakresie działalności gospodarczej,
- polega ona na **publicznym udostępnianiu audycji audiowizualnych** na podstawie katalogu,
- katalog ustalony jest przez podmiot dostarczający tę usługę.

Z art. 4 pkt 4 u.r.t. wynika, iż dostawcą usługi medialnej jest osoba fizyczna, osoba prawna lub osobowa spółka handlowa ponosząca odpowiedzialność redakcyjną za wybór treści usługi medialnej i decydująca o sposobie zestawienia tej treści, będąca nadawcą lub podmiotem dostarczającym audiowizualną usługę medialną na żądanie.

Publicznym udostępnianiem audiowizualnej usługi medialnej na żądanie jest jej świadczenie w sposób umożliwiający ogółowi użytkowników, w wybranym przez nich momencie i na ich życzenie, odbiór wybranej przez nich audycji z katalogu udostępnionego w ramach takiej usługi (art. 4 pkt 8a u.r.t.), zaś dostarczaniem usługi medialnej jest rozpowszechnianie programu albo publiczne udostępnianie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie (art. 4 pkt 9 u.r.t.).

Usługi e-learningowe polegające na udostępnianiu użytkownikom audycji przez ponoszącego odpowiedzialność redakcyjną dostawcę platformy e-learningowej są analizowane pod kątem spełnienia przesłanek umożliwiających zakwalifikowanie ich jako audiowizualne usługi medialne na żądanie.

Usługi e-learningowe, żeby mogły zostać uznane za audiowizualną usługę medialną na żądanie, muszą spełnić wszystkie w/w przesłanki - łącznie z wskazującą na konieczność **publicznego udostępniania audycji audiowizualnych**.

Na potrzeby Stanowiska oraz w związku z praktyką działalności KRRiT za platformę e-learningową mającą cechy audiowizualnej usługi medialnej na żądanie należy uznać zintegrowany zestaw interaktywnych usług, umożliwiający prowadzenie zdalnej edukacji, szkoleń, konsultacji i innych aktywności szkoleniowo - edukacyjnych.

Analiza oferty platform e-learningowych pozwala stwierdzić, że materiały audiowizualne udostępniane w ramach tych usług cechują się dostępnością tylko dla konkretnych użytkowników, posiadających odpowiedni kod dostępu do tzw. pokoju spotkań bądź których obecność zaakceptowana jest np. przez organizatora kursu w wyniku wyrażonej przez użytkownika prośby o możliwość dołączenia. **Oznacza to, że możliwość odbioru treści przez poszczególnych użytkowników platform e-learningowych jest kontrolowana.** Dlatego też usługi edukacyjne świadczone w ramach platform e-learningowych na wskazanych zasadach nie mogą być uznane za audiowizualne usługi medialne na żądanie.

Należy podkreślić, że cechą definicji publicznego udostępniania audiowizualnej usługi medialnej na żądanie nie jest jedynie to, aby tego rodzaju usługa była dostępna dla nieograniczonego kręgu usługobiorców (publiczności), ale aby usługobiorcy mieli możliwość decydowania, do której audycji z katalogu chcą uzyskać dostęp oraz w jakim momencie ma to nastąpić.

Aktywności szkoleniowo-edukacyjne w ramach serwisów e-learningowych podejmowane są zazwyczaj w ściśle określonym czasie, możliwości decyzyjne użytkownika odnośnie momentu, w którym uzyska on dostęp do audycji są wyłączone lub ograniczone, gdyż niekiedy spotkania odbywające się w ramach usług e-learningowych są nagrywane, dzięki czemu uprawniony użytkownik ma sposobność odbioru audycji w wybranym momencie, zazwyczaj jednak w ograniczonym terminie.

Reasumując, KRRiT stwierdza wobec przedstawionych argumentów, że **udostępniane w ramach usług e-learningowych audycje audiowizualne nie są co do zasady udostępniane w sposób publiczny**, w związku z czym **nie mogą zostać uznane za audiowizualne usługi medialne na żądanie.**

Za usługę e-learningową uznana mogłaby również zostać platforma udostępniania wideo, umożliwiająca dostęp do zamieszczanych w jej ramach audycji audiowizualnych, za pomocą Internetu, ogółowi odbiorców w wybranym przez nich czasie oraz zawierająca wiele audycji edukacyjnych, pozwalających na zdobycie wiedzy w wybranej dziedzinie (np. kanały prowadzone w ramach platform udostępniania wideo). W takim przypadku należy stwierdzić, iż przesłanka publicznego udostępniania zostanie spełniona, a taka usługa może zostać uznana za audiowizualną usługę medialną na żądanie po spełnieniu przesłanek określonych w art. 4 pkt 6a u.r.t.

Przewodniczący
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Maciej Świrski
/Dokument podpisany elektronicznie/